

τῆς δσίας καὶ μακαρίας ἐκείνης ψυχῆς καὶ πάσας τὰς ἀρετὰς αὐτῆς βαδίσασα. Καὶ ταῦτα μὲν εἰρήσθω.

XIII. Ἄναγκαῖον δὲ καὶ πάνυ χρήσιμον θεῖναι ἥγησάμην ἐν διηγήσει τὸ κατὰ μέρος τῶν ἀγίων ἀρετῶν τῆς ἐν ἀγίοις γνησίας τοῦ Θεοῦ δούλης Ὁλυμπιάδος πρὸς ὠφέλειαν πολλῶν· οὕτε γάρ τόπος, οὐ χώρα, οὐκ ἔρημος, οὐ νῆσος, οὐκ 5 ἐσχατιὰ ἄμοιρος ἔμεινε τῶν ταύτης τῆς ἀοιδίμου ἐπιδόσεων, ἀλλὰ ἐπήρκεσε καὶ ἐκκλησίαις εἰς ἀναθήματα ἱερουργικὰ καὶ μοναστηρίοις καὶ κοινοβίοις καὶ πτωχοῖς καὶ φυλακαῖς καὶ τοῖς ἐν ἔξορίαις καὶ πᾶσαν ἀπλῶς τὴν οἰκουμένην κατασπείρασα ταῖς ἐλεημοσύναις· αὗτη δὲ ἡ μακαρία Ὁλυμπιάς εἰς 10 τὸν ἀκρότατον ὅρον ἀνεπήδησε τῆς ἐλεημοσύνης καὶ ταπεινοφροσύνης εἰς δν οὐκ ἦν ἐφευρεθῆναί τι πλέον· ἀκενόδοξος βίος, ἀσχημάτιστον εἶδος, ἀπλαστὸν ἥθος, ἀκαλλώπιστος ὄψις, ἀυπνος ἀγρυπνία, ἀϋλον σῶμα, ἀπέρπερος νοῦς, ἀτυφος γνώμη, ἀτάραχος καρδία, ἀπερίεργον πνεύμα, ἀγάπη ἀμέτρητος, ἀκατάληπτος κοινωνία, εὔκαταφρόνητος ἐσθής, ἐγκράτεια ἀμετρος, εὐθύτης διανοίας, εἰς Θεὸν ἐλπίδες ἀένναοι, ἐλεημοσύναι ἀνεκδιήγητοι, πάντων ταπεινῶν ἐγκαλλώπισμα· αὗτὴ δὲ καὶ ἀξιώς ἐτιμήθη ὅπδ τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου Ἰωάννου· ἀπείχετο μὲν γάρ ἐμψύχων, ἀλουτὶ δὲ τὸ πλέον διετέλει. 15 20 ἐὰν δὲ χρεία ἐγίνετο δι' ἀρρωστίαν, ἐπασχε γάρ συνεχῶς τὸν